
A katasztrófkormányzás után itt a kárelhárítás ideje

2019. 10. 11.

Ha megkésve is, de a tegnapi napon bekövetkezett az elkerülhetetlen: Románia szocialista kormánya megbukott, ezzel pedig véget ért az évek óta tartó katasztrófkormányzás. Az Erdélyi Magyar Néppárt vezetőiként nem táplálunk hiú reményeket azzal kapcsolatban, hogy Románia új kormánya – az előzőhöz képest – nagyobb érzékenységgel fordul majd az erdélyi magyar közösség problémái felé, de bízunk benne, hogy a gazdasági csőd szélére sodort ország új erőre kaphat, s megkezdődhet a kárelhárítás.

Számtalanszor hangsúlyoztuk: egyértelmű és súlyos hibának tartjuk, hogy a bukaresti magyar képviselőt hosszú ideig – szinte a legvégsőig – tevőlegesen is támogatta a PSD–ALDE-kormányzatot. Ezzel nem csak meghosszabbították a szocialisták átokfutását, de a teljes erdélyi magyar közösség megítélését is veszélyeztették. Ugyanakkor a most kialakult helyzetben és az elkövetkező időszakban sem szabad elfelednünk, hogy mit „köszönhetünk” az elmúlt évek rémkormányzásának.

Jól emlékszünk arra, hogy Mihai Tudose bukott szocialista miniszterelnök – Európában példátlan módon, a legsötétebb történelmi korokat idézve – akasztással fenyegette meg mindazokat, akik – a szabad szimbólumhasználat európai gyakorlatával élve – kitűzik a székely zászlót. Nemzeti szimbólumainkat más területeken is folyamatos támadás alá vették, nyelvhasználati jogainkat pedig a közigazgatási törvénykönyv módosításával is csorbították. Az elmúlt évek kormányzati szándéka egyértelmű volt: erdélyi magyar közösségünket folyamatos támadás alá vették, megpróbálva már meglévő, szerzett jogainktól is megfosztani bennünket. E sorba illeszkedik a visszaállamosítások sorozata, a marosvásárhelyi római katolikus gimnázium ügye, a Bánffy-erdők elrablása, vagy épp a marosvásárhelyi magyar orvosképzés ellehetetlenítése és a MOGYE felszámolása is. Miközben a PSD–ALDE-kormány saját politikusbűnözőit igyekezett minden rendelkezésére álló eszközzel menteni, nem riadva meg a büntetőtörvénykönyv módosításától sem, addig Beke István és Szócs Zoltán még mindig ártatlanul ül börtönben olyan mondvacsínált vádak alapján, melyeknek egyetlen célja, hogy teljes közösségünket kriminalizálják és – a jól ismert recept szerint, a magyar kártyát újra és újra kijátszva – ellenségképet gyártsanak az erdélyi magyarságból – ezzel leplezve az elmúlt évek kormányzásának sikertelenségét. Románia kormányának ugyanakkor sikerült egy morális határt is átlépnie, amikor hősi halottjainkat is meggyalázták, az úzvölgyi temetőnél történtek hallgatóságos és tevőleges támogatásával. Jól látható, hogy közösségünk – eddig példátlan módon – immár folyamatos támadás- és provokációsorozatnak volt kitéve, miközben gazdasági eszközökkel is igyekeztek Erdély és történelmi régióink ellehetetlenítésére: minden lényegi infrastrukturális fejlesztés elmaradt, bennünket, adófizető és törvénytisztelő állampolgárokat, pedig ezzel is másodrangú állampolgárokká minősítettek.

Mindezek fényében csak üdvözölni tudjuk a katasztrófkormány bukását, s bízunk abban, hogy a bukaresti magyar képviselők az ellenzékkel folytatott titkos tárgyalások során ez alkalommal nem a párt-, hanem az erdélyi magyarság érdekeit tartották szem előtt, s közösségünk élhetőbb és biztonságosabb jövője szempontjából hasznos alkukat tudtak kötni a kormányra készülő politikai erőkkal.

